

jako takový není samostatným subjektem práv a závazků, dotýkajících se silnice, jím spravované, bylo správně doloženo soudem odvolacím.

Čís. 837.

Mimosoudní výpověď musí obsahovati jen udání, nikoliv i návrhy uvedené v prvním a druhém odstavci § 562 c. ř. s.

Mimosoudní výpověď nemusí býti doručena k vlastním rukám.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1920, R II 426/20.)

Dopisem ze dne 30. července 1920 dala železniční správa nájemníku tříměsíční mimosoudní výpověď z nájmu viaduktového sklepení s konečnou lhůtou do 31. října 1920 a příkazem, tuto místnost nejdéle do 31. října 1920 vykliditi a předati odboru pro udržování trati. Výpověď byla dne 30. července 1920 doručena nájemcově manželce. Strana vypovězená nepodala námitek, načež vypovídatelka domáhala se na soudě exekučního vyklizení uvedené místnosti. Soud první stolice návrh zamítl, ježto v oznámení výpovědi straně vypovězené nebyly dle § 565, odstavec druhý, c. ř. s. obsaženy všechny údaje, označené v § 562, odstavec první a druhý c. ř. s. zejména, aby strana vypovězená výpovědi pod důhonem práva závčas vyhověla nebo proti výpovědi podala námítky u soudu. Rekursní soud exekuci povolil. **Důvody:** Výpověď mimosoudní nepotřebuje obsahovati návrhu, v § 562 c. ř. s. uvedeného, nanejvýš příkazu, aby najatý předmět v určeném čase pod důhonem práva byl odevzdán anebo aby proti výpovědi byly podány námítky u soudu, ježto § 565 c. ř. s. vyžaduje jen, aby v oznámení, které za účelem výpovědi učiněno má býti odpůrci vypovídatelce, obsaženy byly údaje vyznačené v § 562 odstavec první a druhý c. ř. s., nikoliv však, aby v oznámení tom obsaženy byly též návrhy naznačené v § 562 c. ř. s.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti.

Důvody:

Výtky, jež stěžovatel činí rekursnímu soudu proto, že nesprávně vyložil ustanovení § 565 c. ř. s., nejsou odůvodněny. Přehlíží stěžovatel, podobně jako soud první stolice, že výpověď mimosoudní, jak zcela správně dovedl už soud rekursní, musí dle § 565 c. ř. s. obsahovati jen udání (»Angaben«) a nikoliv i »návrhy« uvedené v odstavci prvním a druhém § 562 c. ř. s.; jest proto příkaz odpůrci, by odevzdal nebo převzal v určité době pod exekuci předmět najatý, nebo aby u soudu podal námítky proti výpovědi soukromé mu dané, kteréhož stěžovatel ve výpovědi postrádá, návrhem, jehož třeba se zřetelem na zmíněná ustanovení jen ve výpovědi soudní. Věděla-li strana, jež dostala mimosoudní výpověď, že, chce-li námítky proti ní vznésti, musí tak učiniti u soudu čili nic, jest vzhledem k ustanovení § 2 obč. zák. bez významu. Také zmatečnosti, dovozované z té skutečnosti, že výpověď mimosoudní nebyla doručena vypovězenému k vlastním rukám, nýbrž jeho manželce, tu není, jelikož nešlo tu o výrok a o řízení soudní, jež má zákon v ustanoveních §§ 471 čís. 5 a 7, 477 čís. 1 až 9 a 528 c. ř. s. jedině na mysli a jež z důvodů tu výslovně uvedených lze jedině za zmatečné prohlásiti; vztahovati předpisy tyto i jiné případy nemá zákonného podkladu a jest proto nepřipustno.